

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice števil. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravnstvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 3 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 32.

V Ljubljani v torek, 10. februvarija 1885.

Tečaj II.

Konečni izid debate o duhovenskih plačah.

Zakon o duhovenskih plačah se je rešil v državnem zboru na način, katerega sigurno nihče ni pričakoval in katerega i mi v stvarnem interesu želeli nismo. Takoj s prva smo naglašali ter ponavljali pri vsaki priliki, da je uprav dolžnost državnega zbora, postavnim potom urediti kongruo in prevažnemu duhovskemu stanu osigurati dostojno, času primerno eksistenco. Ali ob enem nam je bilo jasno, da je trebalo tudi pri tem vprašanju ozirati se na državne finance, katere preurnega zviška državnih potrebščin nikakor ne dopuščajo. Vsako jednostransko, če tudi dobrohotno postopanje škoduje stvari sami, škoduje dotičnikom, katerim bi zakon imel pomagati v gmotnem oziru. Zaradi tega nas je izid večrajšnega glasovanja jako neprijetno iznenadil, tembolj ker so ravno nekateri slovenski poslanci s svojimi glasovi omogočili konečno zmago združene leveice.

Stvar namreč bila je le-ta. Navzlic raznim ugovorom in pomislekom nemško-liberalnih članov so se v odseku, izvoljenim za ureditev kongruo, minimalne plače posameznih duhovnikov precej izdatno povišale v primeri k prvotni vladni predlogi. Vlada temu ni ugovarjala, a izvrševalnemu odboru državnozbornske večine razodela je uže pred jednim tednom, da ji oziri na denarno stanje ne dopuščajo, pred 1. januarjem 1886 in takoj naenkrat, brez progresije vpeljati novo naredbo. Nagibi, ki so jo napolnili do tega sklepa, niso nobena skrivnost. Vsakdo zna, da je jedna najvažnejših nalog sedanje sisteme, iz državnega proračuna odstraniti kronično bolezen, katera spodjeda naš finančni organizem, upravni primanjkljaj, *das Geburungsdeficit*. Da se doseže tak povoljen vspeh, je tem večje važnosti, ker se bližamo novim volitvam in ker mora tudi državnozbornska večina misliti

na to, da uredi ravnotežje med rednimi dohodki in rednimi troški, predno da poteče njena funkcijska dōba. Vladno stališče v tem vprašanju je dokaj jasno razložil v državni zbornici minister bogočastja, baron Conrad, in v njegovem zmislu stavil je član izvrševalnega odbora, vodja dalmatinskih poslancev, Klaić, poseben predlog, naj se doplačanje k dotacijam najsiromašnejših duhovnikov, kaplanov namreč, farnih provizorjev in deficientov uvede s 1. januarjem 1886, za ostale samostojne klerike pa in njih dopolnilne zneske pa naj se upeljeta dva obroka, 1. jan. 1887 in 1. jan. 1888. Zvišanje dotične potrebščine razdelilo bi se tedaj po Klaićevem nasvetu na tri leta. Ker je minister poudarjal, da se bode le s temi uveti zakon od vlade mogel priporočati v Najvišje potrjenje, sodili smo, da se bode vsak, kateremu je v istini za stvar, sprijaznil s temi modalitetami, če prav le zaradi tega, da se vendar jedenkrat reši pereče vprašanje. Toda glej, levičarji so jako spretno porabili to priliko ter so takoj po poslancu Beeru stavili nasvêt, naj se takoj s 1. jan. 1886 uvedejo nove plače. Njih manēver bil je sicer jako prozoren, vendar se jim je posrečilo, premotiti osemnajst poslancev z desnice, in z nekim posebnim začudenjem videli smo v tem krdelu celō nekatere slovenske zastopnike, med njimi Kluna, dr. Vošnjaka in Božidara Raića, glasovati z levičarji!

Mreno v očesu mora pač imeti politik, kateri ni takoj sprevidel, kam da meri nasvêt sladkavega prof. Beera. Za istinito zboljšanje duhovskih plač se levica itak ne briga. Da bi ona zares se zanimala za gmotno bēdo slabo plačanih klerikov, uredila bi sama njih dohodke tedaj, ko je skoro 20 let razpolagala z ogromno večino v državni zbornici. Ali niti zmenila se ni v dōbi svojega neomejenega vladanja za to vprašanje; pač pa je hotela, porabivši to priliko, krušiti ono duševno vez, ka-

tera združuje sedanjo vlado in državnozbornsko večino. Bolj nego kedaj navezana sta oba merodajna faktorja jeden na drugega baš v tem trenutku, ko se stranke pripravljajo na odločilno volilno borbo. Omajati tedaj njih zavezo, razpor sejati v protivni falangi, z nezadovoljstvom napolniti važni stan duhovnikov ter ob jednom, ako možno, *ad calendas graecas* odložiti liberalizmu po njeni vsebini odurno postavo — to so bili nagibi, iz katerih je izviral Beerov nasvêt. Baje se sami niso nadejali, da se jim posreči nerodna spletko, a glej čuda! našli so se poslanci, ki so se dali vpreči pred triumfalni voz nemškega profesorja, in na veliko radost „ustavovernega“ Izraela pal je Klaićev predlog, z njim vred pa morda tudi zakon o kongruo.

Levičarske namere so tedaj po vsem jasne bile, tem gostejša je megla, katera zakriva taktiko onih slovenskih poslancev, ki so se v tem slučaju ločili od svojih prijateljev. Stvarnih razlogov za njih glasovanje nam nikdo ne bode mogel navajati. Da je predlog dalmatinskega poslanca v protivji bil z interesi duhovščine, je očitvidna neresnica, sicer ne bi bilo možno, da so zanj glasovali tako vneti zagovorniki cerkvenih pravic, kakor knez Liechtenstein, tirolski vrlina Greuter in baron Giovanelli. Celō dotični duhovniki, ki so zadeti bili po Klaićevem nasvetu, bi se lahko sprijaznili z njegovimi intencijami; saj je vendar le glavna stvar, da se jedenkrat kaj stalnega doseže v tem oziru, naj se priznana načelo v polni meri uže uresniči tekoče leto ali nekoliko mesecev kasneje. Narodna modrost se izraža v domačem pregovoru: „Bolje je, drži ga nego lovi ga!“ in naposled je vsakako bolj ugodno za duhovnika, če pozitivno znā, da se mu v jednom ali najkasneje v dveh letih plača zviša, nego da se stvar zopet zavozí in *incertum rei eventum*. Kajti gotovo je, da zakon o kongruo ne bode zadobil Najvišje sankcije v tej obliki, katero mu je privoščila slučajna večina držav-

Listek.

Ob Bosporu.

(Konec.)

5. Ladije.

Vseh teh krasot sem bil vendar nekam sit. To naveličanje in sitost čutijo skoro vsi potniki na gotovi tački bosporski. Človeka utruji ona neskončna vrsta mehkobnih črt, milovidnih potez in veselih barev. To ti je soglasje ljubkosti in nežnosti, pri katerem zadremlje misel in zaspi. Človek takorekoč želi, da bi videl kako ogromno pečino, kako nagujeno kleč, dolgi kos pustega in žalostnega bregovja, po katerem naj bi ležali razbiti ostanki brodoloma. Da se raztreseš, treba ti je pogled pazljivo upreti v morje. Bospor je videti kakor jedna sama velikanska luka. Greš memo lesketnih oklopnih turške vojske, sredi trgovskih ladij vsega sveta, s pisanimi jadri in čudnimi krmi, nagnetenih z nenavadnimi ljudmi. Srečuješ brodove stare podobe iz azijskih luk Črnega morja in majhine, nežne ladijice poslanstev. Strelovito letajo semtertja

gosposke jadrenke. Ladije vsakovrstnega tesa, polne ljudij mnogovrstnih barev, odrivajo ali plavajo h kraju, k tisočerm stopnicam, k dvema svetovoma. Težni čolnovi in plavi pluskajo med dolgimi redovi natovorjenih ladij. Jambori mornarjev pod zastavami se križajo s plavini ribičev, s pozlačenimi čolnici pa, s carigrajskimi parobrodi, ki so polni turbanov, fesov, zagrinjal, pa švigajo križem in prek ter obstajajo na vsaki postaji.

6. Lepota.

Kakor se vije naša ladja, tako se tudi prizori vrté okolo nas. Rtovi se prestavljajo, griči nenadoma menjujejo oblike, vasi se skrivajo pa zopet kažejo v novi podobi; pred nami in za nami se Bospor zdaj zapira kakor jezero, zdaj odpira, kažoč vrsto daljnih jezer in hribov; in zopet se shajajo griči spredaj in zadaj, pa si v zeleni školjki ter ne veš, kje da izideš. Toliko da si izpregovoril deset besedi s sosedom, uže ne vidiš školjke, vse okolo vidiš le nove višave, nova mesta, nove luke.

Zdaj smo v zajedi terapijski, v starodavnosti imenovana Pharmakia Medejinih strupov, pa med zatokom hunkjar - iskelesijskim,

stopnicami sultanskimi, kjer je bila leta 1833 podpisana pogodba, zapirajoča Dardanele tujim ladijam. Tu stoji prizor na predzadnji stopinji svoje lepote. Terapija je za Bujukderom najveličanstvenije mestce, ki lepša obali bosporske; dolina pa, ki se odpira za hunkjariskelesijskim zatokom, je najzelenejša, nežno-vidnejša in najpoetičnejša dolina, katero moreš občudovati med Marmarskim in Črnim morjem. Terapija se razprostira nekaj po ravnem bregovji pod velikim gričem, nekaj pa okolo globokega zatona, ki jej služi za luko, polno ladij in čolnov, v katero se izgublja krionerska dolinica, kjer se zopet tretji del mesta skriva med rastlinjem. Vse obrežje je napolnjeno s kavarnami, strlečimi nad morjem, gosposkimi prenočišči, sprelepimi hišicami, silno visokimi drevesi, ki obsenčujejo tržiče in vodomete. Dalje od tukaj se dvigajo letne palače poslaništev: francoskega, italijanskega, angleškega, in nad njimi kraljuje cesarski kiosk. Vse okolo so stopnjevine nad stopnjevinami, vrtovi nad vrtovi, letovišča nad letovišči, gaji nad gaji.

Ljudje pa, oblečeni v žive barve, mrgolé po kavarnah, v luki, po obalih, po stezah, kakor v majhini prestolnici na praznik. Na-

nega zboru. Pač je možno, da bode vlada v gospodski zbornici dosegla ono tekstacijo, katera ji ugaja; potem bode njena misel brez ugovora obveljala tudi v poslaniški zbornici. Toda isto tako verjetno je, da ministerstvo, nejevoljno vsled zadnjih dogodjajev ter oziraje se na pičlo, sedanjemu zboru odmerjeno dōbo dotično predlogo za sedaj sploh umakne in stoprav bodočemu zboru predloži. Potem pa bode zopet mnogo vode poteklo, predno se doseže zaželjeni cilj, ureditev duhovskih dohodkov!

Bodi tedaj povedano brez ovinkov, da postopanje onih slovenskih poslancev, kateri so v tem vprašanju jo potegnili z liberalci, odobravati nikakor ne moremo. *Timeo Danaos et dona ferentes*, teh pesnikovih besedij bi se v očigled Krausovemu in Sturmovemu dobrikanju moral domisliti celo oni, kateri se v tej zadevi postavlja zgolj na stališče duhovskega stanovskega interesa. Kajti da bi drugi razlogi bili vplivati na naše poslance ter jim narekovali njih postopanje, da bi s svojim glasovanjem nameravali, po nepotrebem težave delati in zapreke stavljeni vladi, ali da bi celo jeden ali drugi izmed njih na nedostojni način spekuliral na slabosti volilcev — tega si niti predstavljati ne moremo, s tako smelo insinucijo žalili bi svoje izvoljence ter v njih ves narod slovenski, kateri jim je izročil častno zaupanje!

Cerkveno delovanje Rusije.

Vsled slednjih dogovarjanj z kurijo zaradi vzprejema deputacije grških zjedinjencev iz helmske škofije pri papežu udobila je ruska vlada uverjenje, da se Rim ne bode dalje vmešaval v cerkvene zadeve Podlahije. Zato se delajo vsi možni koraki, da bi se zjedinjencem pokazalo resno zdanje stanje. To nalogo prevzel je siedliški guvernēr, general Zynowiew, Moskvinov naslednik. General Ignatiew, kateri je dobil za svoje poslovanje posebne uradne navode od ministra Tolstoja, ima večji delokrog, kot drugi guvernērji pod generalnim guvernērjem v Varšavi. V zadevah, katere se tičejo spreobrnitve zjedinjencev k ortodoksni cerkvi, bode mogel general Zynowiew občevati naravnost in neposredno z ministrom za notranje zadeve. V novih, guvernērju v Siedlicah danih navodih se poudarja, naj se z vso močjo zatira agitacija iz Galicije v teh krajih.

V ruskih cerkvah nabirajo se Źe delj časa darovi za zidanje samostana na Šipki na Balkanu. Pripoveduje se, da so tudi članovi carske hiše v ta namen darovali znatne svote. Nekateri vnani listi so trdili, da se tu hoče sezidati zaradi tega samostan, da bi bil v vojni trdnjava, to pa da ni istina, omenjajo

sproti pa je na azijski strani vse mirno. Hunkjar-Iskelesi je obljubljen počivališče bogatih carigradskih Armencev ter spi med jablani in cipresami okolo svoje majhne luke, po kateri se skrivaj premika malo čolničev. Dalje od te vasi na temenu širnih vinogradov gospoduje veličajni kiosk Abdul-Azizov, in še naprej od kioska se zviija in skriva, sredi nedopovedljivo cvetočega zelenja ljuba dolina turških cesarjev, polna skrivnosti in sanj.

Miljo dalje se ti zdi vsa ta lepota kakor nič, kadar ladija priplove pred zaliv bujukderski. Na tem kraju je Bospor božanstven. Če si bil Źe sit njegove krasote, če si brez spoštovanja izgovarjal njegovo ime, tukaj se odkrij pa ga prosi odpuščanja. Sredi širnega jezera si, obdanega z divotami. Misliš, da se imaš vrteti kakor derviši, da bi z enim pogledom videl vse obrežje in gričevje. Na evropskem bregu, okolo globokoga zaliva, kjer tokava prehaja v legotno valovičenje, v znožju velikega griča, posutega z neštevnimi letovišči, širi se mesto Bujukdere, širno, pisano kakor velika leha cvetja, obstoječe vse iz samih palačic, kioskov, letovišč, tonečih v prebujnem zelenju, katero takorekoč nika s streha in zidov, ter pokriva ceste in trge. Mesto se razprostira do zatončka, ki je zaliv v zalivu, okolo

ruski listi. Sicer je res, da so se veččaki poklicali za napravo črteža, kje naj bi stal samostan, da pa se nikdar ni nameravala ustanoviti trdnjava. Razen samostana na Šipki ustanovilo se bode še več drugih samostanov v vzhodni in zahodni Bulgariji. Ortodoksni odbor hoče s tem postopanjem nekaj storiti za ortodoksno cerkev in nasproti stopiti delovanju katoliških misijonarjev v Bolgariji. Iz Bolgarije namreč dohajajo tožbe, da katoliški misijonarji s posebnim vspehom delujejo med kmetiskim narodom za cerkveno zvezo, kajti oni umejo pridobiti si zaupanje bolgarskega naroda, sezidavajo na kmetih šole, učijo obrte in skušajo na vsak način povzdigniti blagostan naroda. Če bodo ortodoksni samostani tudi tako delali, sme se Bolgarski sreča vosčiti, kajti gotovo bode znatno napredovala.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V budgetnem odseku državnega zbora izreklo se je na predlog poslanca Rusa obžalovanje, da je Clam odložil posel generalnega poročevalca, in izrekla se mu zahvala za njegovo neumorno delovanje. Vlada je bila soglasna s tem ukrepom. Potem se je izvolil Matuš generalnim poročevalcem. — V teku debate je izrekel naučni minister, da ima gledē uravnave izraelske občine Źe gotov načrt zakona, kateri se bode v naslednjem zasedanju predložil. — Prošnja finančnih strazarjev, da bi imeli jednako plačilo z žandarmerijo, se je priporočila vladi v ugodno rešitev.

Iz Zagreba se poroča, da vlada pripravlja načrt o preustroju uprave in pravosodja; ta načrt predložil se bode baje Źe v aprilu saboru. Reorganizacija obsezala bode politično in pravosodno razdelitev dežele. Ker imajo osrednja oblastva preobilo posla, se bodo nastavila v komitatih podoblastva. Ta preustrojba bode deželi dala novo dobro upravo in hitro pravosodje. Ban s posebno skrbnostjo sodeluje pri tem načrtu, po katerem naj se občinam pomanjšajo bremena. Ban pa deluje tudi na gospodarstveno povzdigo dežele.

Volitve v goriško trgovinsko in obrtno zbornico vršile se bodo dnē 25. februarja za obrtovalce v provinciji, dnē 28. februarja za trgovce v Gorici in dnē 2. marcija za goriške obrtovalce.

Tuje dežele.

Postopanje Italijanov ob Rudečem morji je sicer dopadljivo Angleški, a Turčija opazuje je nezaupljivo. Italijanska vlada skuša razširjati pomirljiva poročila, osebito kar se tiče Turčije, češ, da se ne bodo njene pravice nikakor krušile ali krajšale.

kateroga teče vas Kefele-Kjōi. Za to vasjo se odpira široka dolina, vsa zelena livad in travnikov, in bela hiš; po njej se gre k belemu Mahmudovemu vodovodu in k Belgrajski dobri. To je ona dolina, v kateri se je po predaji leta 1096 utaborila vojska prve križarske vojne; tu je ena izmed sedmerih orjaških platan, ki proslavlja ta kraj, in ki se imenuje platana Bogomira bujljonskega. Od Kefele-Kjōia naprej se odpira drugi zatok, zelen od cipres in belkast od hiš, od koder se vidi še Terapija ob panogah svojega temnozelenega višavja.

Ako obrneš pogled proti Aziji, se boš prav začudil. Stojiš pred najvišjim hribom bosporskim, pred Orijakom, ki je podoben ogromni zeleni piramidi, kjer je sloviti grob, kateri tri legende imenujejo Herkulovo posteljo, Amikovo globel, Jozvetovo grobnico, sodnika judovskega. To špiljo varujeta dandanašnji dva derviša ter jo obiskujejo bolni Turki, ki devajo nanj krpe svoje obleke. Hrib spušča svoje v gozd zarastene in cvetne panoge do bregu, kjer se med dvema zelenima rtama odpira lepi zatok urumijerski, našarjen s hišami muslimanske, po obrežju čudno raztresene vasi, poleg katerih stojē druge kope letovišč in hišic, kakor cvetje razsejanih po livadah in

Rusi gredō v Aziji vedno bolj proti jugu; Angleži opazujejo vsa ta njihova gibanja z nekako ljubosumnostjo. List „Lahore Civil and Military Gazette“ podaje naslednji posnetek iz nekega obmejnega časopisa: „Trgovci, kateri prihajajo iz Perzije, poročajo, da so Rusi poslali po nekem šahovem generalu poročilo na komisijo za uravnavo mej. V tem poročilu pravijo Rusi, da so vsi rodovi, kateri mejijo Heratu, kakor tudi prebivalci Saraha in Merva se izrekli, da hotē stopiti pod rusko vladarstvo. Sklenila se je torej z njimi pogodba, zaradi tega Rusom ne treba nikake uravnave mej; britska komisija se bode torej vrnila, a zdaj jo zadržuje sneg.“

O položaji Angležev v Sudanu ni nič podrobnejših in natančnih novih poročil. Najbrže se vsa poročila, katera pošilja general Wolseley vladi, ne morejo objaviti, privatne brzojavke pa se iz angleškega taborišča baje še vedno ne smejo pošiljati. Naravno je torej, da je vznemirjenje v Angleski veliko ter da vlada velika bojazen. Listi skoro vsi brez izjema zahtevajo, naj se postopa zdaj z vso odločnostjo in brzo, če tudi ne naravnost proti Kartumu, vendar naj se skuša dobiti druga za Angleže važna mesta.

V Kahiri in Aleksandriji vlada vsled pada Kartuma velika razburjenost. Sploh se obžaluje, da se ni ekspedicija prej podala na pot, kakor se je svetovalo. Mēni se, da bode britske posadke v Kahiri, Aleksandriji, Port-Saidu in Suecu treba pomnožiti. Britska okupacijska armada v Egiptu, katera je stela 7000 moŹ, se je zmanjšala na 5000 moŹ, izmed katerih jih je 1200 v Aleksandriji in 3850 v Kahiri; 150 pomorskih vojakov je v Suecu. Port-Said nima posadke; tu je samo ladija s topovi.

Razne vesti.

— („Kikerikijev“) izdavitelj O. F. Berg na Dunaji je zblaznel; odveli so ga v blaznico.

— (Samomor vsled nesrečne ljubezni.) Z Dunaja se poroča: Te dni ostrupila se je kasirka neke tukajšnje kavarne vsled nesrečne ljubezni s phosphorjem. Ime ji je bilo Marija Poselt in je prišla pred kakimi šestimi meseci iz Draždanov na Dunaj, hotē dobiti kako mesto, kjer bi se bila lahko preživila. V začetku stanovala je pri svojem bratu, ki je v Siebhartsthalu umetni vrtar, vendar kmalu dobila je mesto kasirke v neki kavarni v Ottakringu. Ker je bila zelō krasna in ljubezniva deklica, imela je v kratkem času mnogo čestilcev, ne da bi se bila temu ali onemu bolj približala, nego je njen posel zahteval. Konečno pa so jo vendar omamile ter premotile goreče prisega nekega mladega moŹa, kojega ljubica je postala. A to, da se ga je deklica oklenila z

bližnjih višavah. Toda prizor se ne giblje le v tem krogu. Naravnost pred nami se sveti Črno morje; obrnivi pa se proti Carigradu, vidiš, dalje od Terapije, v modri in nerazločljivi daljavi zatok kalenderski Kjeni-Kjōi, Indžir-Kjōi, Sultanijo, ki so podobnejši umišljenim pogledom v daljne svetove, nego li zaresnim krajem.

Solnce zahaja. Evropsko obrežje se zagrinja z zamodrelo in pepelnato senco. Azijska stran je še pozlačena, morje sije, kopa čolnov, polna moŹ in žensk, izletnikov, ki se vračajo iz Carigrada, letē proti evropskemu bregu; tu jih srečujejo, vstavljajo, obdajajo drugi čolni, polni gospode in otrok, prišedših iz letovišč. Iz bujukderskih kavaren prihajajo pretrgani glasovi godbe in petja. Orli obletujejo hrib Orijaš; beli golobi plapotajo nad vodo ob bregu, udomeci letē preko morja, delfini plisukajo okolo parobroda, sveži zrak s Črnega morja nam piha v obraz. Kje smo? Kam gremo? To je trenotek umišljevanja in opitosti, čegar spomini vsega onega, kar smo gledali dve uri na bosporskem obrežju, se mešajo v naši glavi v sliko čudovitega mesta, oblagodarjenega z vsemi boŹjimi darovi, napolnjenega z narodi celega sveta, potapljajočega se v vedni prazničnosti, ki nam buđi žalost in zavist.

vso ljubeznijo, ljubimcu ni bilo ravno po godi. Dosegel je svoj namen in sedaj je skušal znebiti se je. Zaradi tega začel se je ogibati je in v dotično kavarno ni več zahajal. Deklici primerila se je še druga nesreča. Izgubila je namreč svojo službo v kavarni. Sicer se ji je kmalu posrečilo, dobiti mesto pestune. A ker so se nasledki njene ljubezni kmalu pokazali, odpustili so jo tudi iz te službe. Na to vzela si je stanovanje pri nekem mizarji. Na vsa tolažilna prigovarjanja od strani mizarja in njegove soproge odgovarjala je nesrečnica vedno le besede: „Predno moja mati kaj o tem zvedó, se usmrtilim.“ Ko je gospodinja necega dne zjutraj z doma šla, porabila je deklica to priložnost. Nastrgala je od dveh skatljic klinčkov glavice v kozarec in jih je z vodo izpila. Pri tem je bila še toliko previdna, da je kozarec izplaknila, da bi se še kedo drugi ne ostrupil. Ko sonproga mizarjeva zopet domov pride, dobí deklico na postelji, ko se je v strašnih mukah vila. Povedati ni hotela na nikak način, da si je kaj prizadela. Ko so bolečine neprenehoma trajale, poslali so drugi dan po zdravnika. Ta je odredil, da so jo prenesli v bólnico. Še le v sredo zjutraj izdihnila je nesrečnica po groznih mukah dušo. Pred smrtjo je še povedala, kaj jo je pripravilo do strašnega dejanja.

— (Deset tisuč ljudskih zastopnikov.) Časopis „Was Ihr wollt“ prinesel je nekaj prav zanimivih podatkov iz parlamentnega življenja. Iz tega izkaza je razvidno, da je samo v Evropi nad deset tisuč ljudskih zastopnikov. Največ parlamentarcev ima primeroma Ogerska, kajti ni jih nič manj nego 1280. To za tako državo ravno ni majhna reč in dasi ima Nemčija 2203 deželnih in 397 državnih poslancev, je Ogerska v primeri še vedno bogateja v tem oziru. Anglija ima 1182, Francija 863, Italija 842, Španija 800, Avstrija 550 (v gospodski zbornici 197, v poslanski zbornici 353), Švedija 350, Portugal 299, Norvegija 215, Grška 244, Belgija 198, Švica 189, Danska 168, Nizozemska 125 parlamentarcev. Dotični časopis opomni še: „Ako se pomisli, koliko govorov se je pri agitaciji moralo govoriti, da se je tolikim poslancem priboril sedež v državnih zbornicah, potem se mora priznati, da civilizirani svet ne žrtvuje malo za svoje vladanje. Če pa hočemo vzeti, da bi koga obsodili, da mora prebrati vse govore, ki jih je toliko parlamentarcev samo v enem letu govorilo, obupati bi moral gotovo vsak, naj je še tako čvrstih in zdravih živcev.“

— (Umor deklice v Parizu.) Pred osmimi dnevi dobili so v Parizu deklico Lucije Alliaume umorjeno in orožano v njenem stanovanju. Policija, ki je takoj začela slediti za zločincem, prišla je najprej njenega ljubimca, a ta dokazal je kmalu svojo nedolžnost, in morali so ga izpustiti. Videlo se je, kakor da ne bo mogoče priti zločincu na sled. Edino, kar je policiji slu-

zilo za daljno preiskavanje, bilo je to, da sta se drugo jutro po doprinešenem zločinu oddala na nasprotnem delu Pariza dva brzojava, in sicer eden na hišino iste hiše, v kateri je umorjena stanovala, a drugi na ljubčeka nesrečnice. Brzojava bila sta tako sestavljena, kakor bi ju bila ta sama oddala. Poroča namreč, da se je podala na pot in da se misli še le v osmih dneh vrniti. Šlo se je tedaj pred vsem za to, da se dobi oddajatelj telegramov. Ker je bil uže nekoliko po osmi uri na brzojavni postaji, ni bilo dvojiti, da se je od hiše, kjer je doprinesel zločin, semkaj pripeljal. Sklicali so tedaj takoj vse fижakarje skup in eden izmed njih izjavil je takoj, da je ob gori navedenem času pripeljal k brzojavni postaji moža od nenavadne velikosti, ki je bil oblečen bolj kakor kak delavec, a je imel na glavi čepico iz modrega sukna, kakor je nosijo veslarji. Ta popis prilagal se je po polnem zunajnosti nekdanjega gardista z imenom Maison-neuve, o kojem se je vedelo, da je ljubimec dotične hišine. Prijeli so ga tedaj in akoravno je v začetku tajil in trdil, da on, nikakor zločina ni zakrivil, udal se je v usodo konečno vender le. Pravil je, da je svoji ljubici zvalil ključ od sobe, v kateri je umorjena stanovala, in da se je v sobi za vrata skrila. Deklica prišla je stropav o polnoci domov. Kakor hitro je stopila v sobo, planil je na njo, a ona postavila se je s takim pogumom v bran, da se je nekoliko časa bal, da ga premaga. Vender je omagala, in ko jo je zadavil, pobral je več dragocenosti ter se podal z njimi v svoje stanovanje. Od tu šel je potem na brzojav, kjer je sestavil telegrama, ki sta, mestu da bi ga rešila, ravno prouzročila, da so ga dobili. Tudi njegovo ljubimko so prijeli, dasi on trdi, da ni vedela nič o zločinu.

— (Fina ljubica.) „Sicer ne vem, moja gospica, s kom mi je čast, a zagotavljam vas, da mi je vaša družba neizrečeno draga in ljuba.“ — „Zelo laskavo, gospod častnik.“ — „Sedaj pa z Bogom! Spavajte sladko in sanjajte o meni, a jaz — jaz se moram v par urah uže zopet z novinci ubijati.“ — „Kaj to, gospod častnik?! Jaz pa moram imeti o petih zjutraj uže štiri pare škornjev osnaženih!“

— (Naivno.) Mali Anici pravili so, da je dobila sestrico. „O kaka sreča!“ vsklikne ta, „vedó li uže kaj mati o tem?“

Domače stvari.

— (V mestnega odbora ljubljanskega) tajni seji v soboto se je sklenilo pri posvetovanju o preustrojni magistratnih uradov, da se g. Križaj nastavi kot drugi magistratni komisar, gosp. Jarnej Boltar pa kot protokolist.

naravnost, se širi ter izgublja v morje. Bregova sta visoka in strma, stojita kakor velikanska zidova. Po obeh obrežjih je le nekaj bornih koč, kakov osamljen stolp, kaka samostanska podrtina, kakov ostanek golemih nasisov. Po dolgi vožnji vidimo še, na evropski strani, luč v vasi Bujuk-Liman, na drugi strani pa svetilo trdnjave, ki gospoduje nad Slonovim rtom. Na ledi je videti velika pečnasta razsutina starega Gipopola, kjer je stala palača Finejeva, katero so napadale Harpije; na desni imaš sleme Poiras, ki se kaže kakor velikanska temna maroga na sivem nebu. Tu sta bregova prav daleč vsak sebi. Temni se. Morski veter piha ter žvižga med ladjinim vrvenjem, a žalostno morje, *mare cimmerium*, razprostira se pred nami ter kaže svoje neskončno obzorje, mračno, rumeno, temno.

Pa to je tudi zadnji izgled. Parobrod pluje naglo iz bujukderskega zaliva. Na desni vidimo vas Sarijeri, okroženo s pokopališči, pred katerimi se odpira zatoček; ta zatoček dela oni stari rt Simaski, kjer je stal hram Venerin. Dalje se kaže vas Jeni-Mahalle, potem trdnjava Teli-Tabija, proti kateri stoji druga trdnjavnica, postavljena na azijski strani pod Orijašem, na to sledi utrdba Rumili-Kavak, ki po nebu črta ostri svoj obris. Na drugem obrežju, Rumili-Kavaku nasproti, vzdiga se druga utrdba, na temenu rta, kjer je stal tempel dvanajstih bogov; tempel ta je zgradil Argviljan Frigos zraven templa Jupitra, delivca prijetnih vetrov (Zeus Urios). Jupitrov tempel so utemeljili Halkedonci, a Justinijan ga je prestvaril v cerkev Mihaela arhangela. Na tem kraju se Bospor zadnjikrat zoži med najskrajnimi podpolnjami bitinskih hribov in in med skrajnim rtom hemskega gorovja. Tačko to so vedne smatrali ko prva vrata za branbo zoper navale severnikov; zato je bila pozorišče hudih bojev med Bizantinci in barbarji, med Benečani in Dženovljani. Dveh dženovskih trdnjav, druga proti drugi obrnjena, med katerima je bila potegnjena veriga proti povodnji divjakov, vidijo se še zdaj stolpi in zidovi.

Od tega kraja naprej se Bospor raztega

— (Slovesno veselico) napravijo Alojzijanci dné 12. t. m. milostivemu knezoškofu dr. Jakobu Missiji na čast s sledečim sporedem: 1. a) „Moj dom“, zbor Ant. Nedvčdov; b) „*An den Sonnenschein*“, zbor Robert Schumannov. 2.) „Pozdrav“, govori osmošolec Janez Oštir. 3. a) „*Hymne an die Nacht*“, zbor iz *Sonata appassionata* Beethovnova; b) „Pobratimija“, zbor s solo (sedmošolec Černin) Anton Foersterjev. 4.) „Skriti biser“, drama s petjem v dveh činih, predstavljajo Alojzijanci. — Začetek ob 7. uri zvečer.

— (Umrí) je dné 8. t. m. popoldne v Ljubljani g. Ivan Zor, c. kr. brzojavni oficijal. Pokojnik je bil vse svoje življenje narodnjak jeklonega značaja. Blag mu spomin!

— (Slovensko gledališče.) Včeraj zvečer predstavljala se je v tukajšnjem gledališči veseloigra v 3 dejanjih „Sročon oče“, po Görnerji poslovenil Josip Geceľ. Izvele so se vse uloge prav zadovoljivo, v nekaterih nastopih prav izvrstno. Odlikovali so se novi režiser g. Gorazd (Petrovec), gg. Danilo in Petrič ter gđ. Zvonarjeva in Vrtnikova. Občinstvo, katerega pa je bilo žal! mnogo menj, nego se je bilo nadejati, odlikovalo je večkrat vrle igralce s ploskanjem. Torej drugič nekoliko več udeležbe, rodoljubna gospóda!

— (Včerajšnji živinski semenj) bil je slabo obiskan. Živino kupavali so večinoma laški kupci ter jo precej dobro plačevali.

— (Tatvina.) V soboto zvečer zaprli so dva hlapca, pri neki tukajšnji firmi služeča. Ukrala sta iz prodajalnice več blaga, in pri tatvini so ja zasačili.

— (Mrtvega otroka) našel je v soboto zvečer nekov kmet zakopanega v gnoji v hiši št. 51 na Šentpeterskem predmestji. Odpeljal je namreč po noči gnoj na njivo, in iz gnoja izkopal je otroka, vzal ga je seboj na njivo, ga tam očedil s snegom, se potem vrnil ter to stvar naznanil policiji, katera zdaj skrbno išče kruto mater.

— (Gosp. M. Markič †.) V soboto popoldne umrl je župnik v Logatci, g. Mato Markič. Pokojnik se je narodil v l. 1825 v Goricanah.

— (Čitalnica v Kranji) priredi 15ega februarja t. l. maskerado. Vstopnina udom znaša 30 kr. — Dame so proste. — Neudje plačajo za osebo 70 kr. ustopnine. — Globa nemaskovanim znaša 30 kr. Vsaka maska mora se demaskovati v to postavljenemu odborniku. Začetek ob 8. uri.

— (Tramway na par) se boče baje napravil z goriškega kolodvora v Gorico, v Stražišče in Solkan. Nekov inženér je baje uže vložil prošnjo za koncesijo.

kakor bi nam želel usodno vožnjo po fera litora Ponti.

Kakor dva kiklopska očesa, stražeča začarano ožino, pretrgata zadnjikrat dve svetili tački gosto tmo: Anaduli-Fanar, to je azijska svetilka na desni, pa Rumili-Fanar na levi, pod katerima na bajne Simplegade kažejo še nerazložno mučene obrise svojih pečin in rtov. Zdaj so obali Evrope in Azije le še dve črni progí, potlej pa, *quocunque adspicias, nihil est nisi pontus et aër*, kakor je pel sirota Ovid.

Se ga vidim svoj Carigrad. Vidim ga večjega in svetlejšega, kakor sem ga kdaj videl z mosta sultanke valide in s skaderskega višavja. Pogovarjam se z njim, pozdravljam ga, obogujem kakor zadnji in najmilejši prikaz moje mladosti, ki se nagiba na zahód. — Zdajci mi curek slane vode poškropi obraz ter klobuk vrže na tla. Zganem se, gledam okolo. Prednji del je prazen, nebo je megleno, od ostre jesenske sape me zebe v kosti. Yunk, dobri moj prijatelj, v šakah morske bolezní, me je zapustil. Slišim le žvenket svetilk, škripanje ladije, ki leti zmerom naprej, skozi nočno temo, malo se zменеča za valovje, ki se besno vanjo zaganja. Lepe me je vshodne sanje so se razpršile.

Zlatorodov.

— („Povsodi pomladanski cvet“) Iz Bohinja se nam poroča: Tudi pri nas pričela je nastopati uže pomlad; na prisolčnih krajih je sneg uže skopnel in iz talovih tal rijejo zvončki in trobentice.

— (Čitalnica v Ilirski Bistrici) priredi maškardo v nedeljo 15. februarja 1885. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Ustopnina za ude 40 kr., z rodbino 60 kr., za neude 60 kr., z rodbino 1 gld. Ustopnina za posamezne maske 20 kr.

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.

V soboto zvečer ob 6. uri imel je mestni odbor ljubljanski redno javno sejo. Predsedoval je župan Grasselli; navzočih je bilo 21 odbornikov.

Župan Grasselli poroča, da je od c. kr. deželne vlade došel dopis, s katerim se naznanja, da se sklep kranjske hranilnice, da sezida deško ljudsko šolo z nemškim učnim jezikom in postavi cena stanovanja za delavce, ni potrdil. — Poročilo se vzame v znanje.

Župan Grasselli naznanja, da je vladiki Strossmayerju kot častnemu meščanu ljubljanskemu povodom njegovega 70. rojstvenega dneva čestital v imenu ljubljanskega mesta. — Se vzame v znanje.

Na dalje poroča predsednik, da je umrl blag meščan ljubljanski, g. Matija Gregorič; pokojnik zapustil je ljubljanskim revežem 200 gld.

Konečno poroča župan, da se je gospa Rudeževa zahvalila za venec, katerega je ljubljanski mestni odbor položil na rakev njenega soproga. — Se vzame v znanje.

Mesti Gradec in Trst oposlali sta proračune za 1885. leto, kateri so na ogled. Se vzame v znanje.

Vrši se dopolnilna volitev v razne odseke mestu odstopivšega mestnega odbornika gosp. dr. Drča. Izvoljeni so bili v policijski odsek gospod Ničman, v šolski odsek g. Lednig, v vodovodni odsek g. Ničman, v c. kr. mestni šolski svet g. dr. Tavčar, v mestno klavnično ravnateljstvo g. dr. Bleiweis vitez Trsteniški.

Mestni odbornik Murnik poroča o določbi stavbinske črte za novo hišo na prostorišču „pri Zaponi“ v Šellenburgovih ulicah ter predlaga, naj se prošnji gospoda Schoberja kot pooblaščenca posestnikovega ugotovi in določi naj se stavbinska črta od vogla kazinskega poslopja do vogla dr. Supančičeve hiše držeča.

Mest. odb. Pakič omenja, da bi bilo morda bolje, če se stavbinska črta pomakne nekoliko bolj notri.

Mest. odb. Murnik omenja, da bi po mnenji predgovornikov postavljeno poslopje delalo kotiček s kazino, kotički taki pa so navadno zelo nesnažni.

Pri glasovanju se vzprejmo odsekov predlog. Mest. odb. Murnik poroča o pritožbi gosp. Nik. Ronnerja gledé nove hiše na Emonski cesti. — Pritožbi se ugodi.

Mest. odb. Žužek poroča o črteži, kako naj bi se prestavila Gruberjeva cesta. Ker se je na tej cesti dogodilo več nesreč, bvil se je mestnega odbora stavbinski odsek z vprašanjem, kako bi se mogla cesta preložiti. Ker pa sta bila mestna zemljemerca tedaj ravno na dopustu, izročila se je zadeva zemljemercu g. Tomi Walki, kateri je črtež tudi uže izdelal ter predložil. Po proračunu stalo bi to delo 25000 gld., kar pa bi bilo za mesto preveliko brème na jedenkrat, osebito zdaj. Poročevalce torej predlaga, naj se poročilo vzame v znanje.

Mest. odb. dr. Tavčar omenja, da je proračun previsoko odmerjen, da občina tako dragega dela ne more izvesti. On torej predlaga, naj se popravi črtež, po katerem pa naj bi troški ne znašali nad 5000 gld.

Mest. odb. Žužek pravi, da se more tu storiti kaj dobrega, ali pa naj se rajši vse pusti pri starem.

Mest. odb. Ničman omenja, če bi ne bilo morda bolj praktično, da se odkupi hiša „pri Sokolu“, se podre in tam Gruberjeva cesta razširi.

Mest. odb. Žužek omenja, da so se uže vršili dogovori z lastnico te hiše, zahtevala da jo

zánjo 16000 gld., kar je gotovo ogromna svota; sicer pa bi se vendar cesta mogla še le prav malo razširiti.

Pri glasovanju se vzprejme predlog mest. odb. dr. Tavčarja.

S tem se je seja skončala, potem je bila tajna seja.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Rim, 9. februarja, po noči. Pomorski minister dobil je od admirala Caimija iz Suakima z dné 8. t. m. brzovjavo: „Dné 5. tega m. sem z „Amerigo Vespucci“, „Gottardom“ in „Garibaldijem“ se vsidal pred Massauahom; čete in pomorščaki so se izkrcali ter se razvila italijanska zastava.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 10. februarja.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83·40
„ „ „ srebru	84·—
Zlata renta	106·70
5% avstr. renta	99·—
Delnice národne banke	866·—
Kreditne delnice	303·60
London 10 lir sterling	123·85
20 frankovec	9·78
Cekini c. kr.	5·80
100 drž. mark	60·35

Umrlj so:

Dné 7. februarja. Matevž Hodnik, mesarski hlapec, 40 l. Kravja dolina št. 26, alkoholizem in mrtvoud. — Alvina Wildführ, gledal. šepetalka, 36 l, Emonska cesta št. 10, jetika. — Barbara Češnovar, šivilja, 74 l. Cesta v mestni log št. 4, možjansko otprnjenje.

Dné 8. februarja. Pavla Jankar, delavčeva hči, 2 l. Sv. Petra cesta št. 70, davica. — Ivan Zor, brzovjavni oficijal, 53½ l. Dunajska cesta št. 15, jetika.

Dné 9. februarja. Anton Možek, zasebnik, 85 l. Poljske ulice št. 4, možjanski mrtvoud.

V civilni bolnici:

Dné 6. februarja. Jurij Šurla, gostač, 75 l., opešanje.

Dné 7. februarja. Miha Mazi, gostač, 75 l., plučno vnetje.

Tujci.

Dné 8. februarja.

Pri Maliči: Engel, Makesch, Kraus, Zimmer, trgovci, in dr. Pallan, odvjetnik, z Dunaja. — Dr. Kautschitsch, odvjetnik, iz Sevnice. — Jansky, trgovec, iz Linca. — Baron Sternbach, c. kr. stotnik, iz Celoveca. — Mally, fabrikant, iz Tržiča.

Pri Slonu: Saus, Kulka, Brumbauer, trgovci, z Dunaja. — Zuckermann, trg. popotnik, iz Prage. — Wüster, trgovec, iz Korneuburga. — Turcich, trgovec, s soprogo iz Siska. — Kraine s soprogo iz Il. Bistrice.

Pri Južnem kolodvoru: Entress, lastnik akvarija, s soprogo, iz Hochhausena. — Perlesnik iz Zid. Mosta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkrina v mm
8. febr.	7. zjutraj	735·67	0·8	bzv.	obl.	0·00
	2. pop.	732·15	3·4	svzh. sl.	>	
	9. zvečer	730·97	0·0	>	js.	

Knežji Schönburg-Waldenburgski gozdarski urad v Šneperku, pošta Stari trg pri Rakeku na Kranjskem sprejme v službo kot

pisarja

v pisarno gozdarskega urada (letna plača 360 gld., prosto stanovanje in v naturalijah 24 mtr. trdih drv) mladega moža z lično pisavo, ki je po polnem več nemškega in kacega slovanskega jezika v govoru in pismu in ki je morebiti poprej pisaril v kaki vojaški pisarni, dalje se sprejme kot

gozdarski paznik za vunanjo službo

(letna plača 240 gld., prosto stanovanje in v naturalijah 20 mtr. trdih drv) mlad a krepak mož, ki umeje govoriti in pisati slovenski in nemški. Oba prosilca morata biti po polnem zdrava, poslužna v službi, možatega značaja in poštenega mišljenja. Prošnje naj se vpošiljajo do 15. februarja gorenjemu gozdarskemu uradu. (15) 3—3

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecečnik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 20 kr.
- Abecečnik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 25 kr.
- Brezovnik,** šaljivi Slovenec, 60 kr.
- Celestina J.,** Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
- Celestina J.,** Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Cimperman,** Pesni, 60 kr.
- Dimitz A.,** Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjsk deželni odbor. 4 gld.
- Filipovič,** Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Gregorčič,** poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
- Janežič A.,** Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
- Jenko Ivan,** Pesmi, 1 gld.
- Jurdič Josip,** Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačič-Miošič,** Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
- Kermavner V.,** Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
- Klaič,** Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenske mladini:**
I. zvezek: *Tomšič Ivan,* Dragoljubci, 30 kr.
II. > > Peter rokodelič, 36 kr.
III. > > *Cigler Janez,* Sreča v nesreči, 35 kr.
- Kobler A.,** Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
- Kosec,** Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
- Lavtar L.,** Občna aritmetika za učiteljsišča. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.
- Lesar A.,** Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
- Majar H.,** Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Padar,** Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
- Praprotnik,** Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr. — Slovenski spisovnik. Svetovalec v vsch pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.
- Razlag J. R., dr.,** Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A.,** Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
- Senekovič A.,** Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
- Šmid Kristof,** Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
- Vraz Stanko,** Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
- Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega.** Vezan 65 kr.
- Zlatorog,** Pravljica za mladino. 20 kr.
- Znidaršič J.,** Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

- Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico** (4^e velike) po 50 kr. Pravljice o:
Pepelki, Rudeči kapiči in Obutem mačku (8^e velike) po 25 kr.
O deželi lenuhov, Snegulčico, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, prilepjeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova knjigarna v Ljubljani.